

Ezechiël 16
Ga je spagaat tussen Israël en de Gemeente?
Tussen Israël en Ismaël?

Stef Schagen
(M.Div).

Ezechiël 16

Ga je spagaat?

Het duurt niet lang meer voor de enige rechtmatige eigenaar van Jeruzalem, haar Messias, Jezus, komt (Sefanja 3). Jeruzalem is Zijn Stad (Matt.5:35). Hij is haar erfgenaam (Lucas 1:32-22, 2 Samuel 7:13, 16). Zijn voeten zullen op de Olijfberg staan, waarna Hij door de Messiaspoort schiet en het Millennium aanbreekt, een periode van ongekende vrede en gerechtigheid (Zach.14:4, Matt.24:30, Daniel 7:14, Opb.19:11-20:6). De berg van de Here zal dan de hoogste van alle bergen zijn (Micha 4:1). Hij die Israël is begonnen, haar heeft verwekt uit een onmogelijkheid (Gen.11:30), zal haar tot ouderdom en voor eeuwig hebben (Jes.46:3-4). Het was een eeuwig verbond (Gen.17:14, Psalm 105:8-10). Je bent van Mij, zei God over Jakob, Israël (Jes.43:1).

Ezechiël 16

Er is misschien geen andere zo mooie tekst om te lezen over Jeruzalem waarin Gods hart voor haar bonst, als Ezechiël 16. Daar vergelijkt God Jeruzalem met een weggegooide baby:

"4 Wat uw geboorte aangaat: toen gij geboren waart, werd uw navelstreng niet afgesneden en werdt gij niet tot uw reiniging met water gewassen; ook werdt gij niet met zout ingewreven noch in windsels gewikkeld. 5 Geen oog zag met ontferming op u neer om uit mededogen één dezer dingen aan u te doen, maar gij werdt weggeworpen op het veld, omdat men geen waarde hechtte aan uw leven, toen gij geboren waart. 6 Toen kwam Ik voorbij u, en Ik zag u trappelen in het bloed van uw geboorte en Ik zeide tot u, in uw bloed: leef; ja, Ik zeide tot u, in uw bloed: leef." (Eze 16:4-6 NBG)

Tweemaal zegt God hier dat Hij wilde dat Jeruzalem zou leven (herhaling voor nadruk). Daarna gaat God verder en vergelijkt Jeruzalem met een knappe vrouw, die Hij trouwde:

"7 Ik deed u opgroeien als het veldgewas, gij groeidet op en werdt groot en kwaamt tot volle schoonheid; uw borsten werden vast en uw haar groeide; maar gij waart naakt en bloot. 8 Toen kwam Ik voorbij u en zag u, en zie, de tijd der liefde was voor u gekomen; Ik spreidde de slip van mijn kleed over u en bedekte uw naaktheid, Ik ging onder ede een verbond met u aan, luidt het woord van de Here HERE; zo werdt gij de mijne. 9 Toen wies Ik u met water, spoelde het bloed van u af en zalfde u met olie. 10 Ik bekleedde u met een kleurig geborduurd gewaad, schoeide u met het kostbaarste leder, wond u een fijn linnen hoofddoek om en hulde u in zijde. 11 Ik tooide u met sieraden, deed armbanden aan uw armen en een keten om uw hals. 12 Ik gaf u een ring voor uw neus, oorkringen voor uw oren en een sierlijke kroon op het hoofd. 13 Gij tooidet u met goud en zilver, uw kleding was fijn linnen en zijde en kleurig geborduurd gewaad. Gij at fijn meel, honig en olie, en gij werdt uitermate schoon, ja, het koningschap waardig. 14 Zo ging er een roep van u uit onder de volken vanwege uw schoonheid, want die was volmaakt, dankzij de sieraden waarmee Ik u getooid had, luidt het woord van de Here HERE (Eze 16:7-14 NBG)".

De profeet zegt dat Jeruzalem klaar was voor het koningschap, getrouwd met de Koning. Maar wat begint in Ezechiël 16 met Gods compassie voor Jeruzalem als een baby en Zijn

liefde voor haar als voor een knappe vrouw, eindigt daarna met Zijn frustratie over haar ontrouw door afgoderij. Lees die verzen maar.

Er gebeurt iets

Misschien heb je het gevoel dat wanneer je over Israël leest je spagaat gaat tussen Israël en de Gemeente. Er is je misschien nooit geleerd wat de bijbel in de breedte onderwijst daarover. Misschien hap je er zelf in de ochtend enkel een snelle snack uit om de dag mee door te komen, een Psalm of een geloofstekst. Of misschien ga je spagaat tussen Israël en Ismaël.

Maar er gebeurt in deze tijd iets: De van God gegeven verblinding voor Jezus gaat steeds meer weg bij Israël en de door de kerkvaders opgelegde verblinding voor Gods hart voor Israël verdwijnt steeds meer bij de Kerk. De twee komen steeds meer bij elkaar en de uitnodiging van de bijbel is of je mee wil doen, of je haar op wil zoeken, of je je broer wil omarmen die de Vader ook in het feest wil hebben (Romeinen 14, Lucas 15:11-32). Christenen worship Jesus vandaag passionately als het Hoofd van de Gemeente, wat Hij is (Col.1:18, 2:19, Efz.1:22, 5:23). Maar bij velen begint het vandaag ook te dagen dat Jezus nog steeds de Koning van Israël is en daar niet mee is gestopt (Sef.3:15, Matt.2:2, Joh.1:49, Zach.9:9). De Koning zal voor Zijn volk altijd doen wat elke koning doet, daartoe gezalft: Haar verdedigen en haar bevrijden (Psalm 125:2).

Slot

Wat was het anders gelopen als Kaïn Abel had gespaard (Genesis 4), Esau (Edom) Jakob niet met leedvermaak had aangezien maar had geholpen (Obadja), de oudste zoon niet met een verwijtende vinger naar de jongste had gewezen (Lucas 15:30), en de Kerk Israël had beschermd. Maar iets anders is ook waar: Wat gaat het een feest worden wanneer straks Israël en Ismaël hand in hand het Koninkrijk binnengaan:

"23 Te dien dage zal er een heerbaan wezen van Egypte naar Assur, en Assur zal in Egypte komen en Egypte in Assur, en Egypte zal met Assur (de HERE) dienen. 24 Te dien dage zal Israël de derde zijn naast Egypte en Assur, een zegen in het midden der aarde, 25 omdat de HERE der heerscharen het gezegend heeft met de woorden: Gezegend zij mijn volk Egypte en het werk mijner handen, Assur, en mijn erfdeel Israël (Isa 19:23-25 NBG)."

Het is nooit Gods bedoeling geweest dat je spagaat gaat tussen de twee, want God is niet gespleten: Jezus is het Hoofd van de Gemeente en de Koning van Israël. Jeruzalem zal dan de moeder zijn van alle volkeren (Jes.65:12-13).

Shalom, chevariem. :שְׁלוֹם וְרֵוָח לְכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל